

bles casos d'invalidesa de llarga o perpètua duració en què als sofriments materials de la dolença s'ajunten els morals que determinen la falta de medis: d'aquells casos en què agotades les economies i privat l'invàlid per sempre, d'amortitzar els favors rebuts i els préstecs contrets, és abandonat per tothom i moltes vegades fins pels hospitals i cases de curació a pretext de mancar o disposar de pocs llits per a incurables.

Per aquesta raó la *Mutual* socorre l'invàlid, i ho fa amb llarguesa i lliberalitat, no amb contagotes com moltes altres Associacions, sinó assignant-li decoroses pensions diàries de cinc a vinticinco pessetes, qualsevol que sigui la malaltia que el sumeixi en aquell estat i per mentre duri la impossibilitació: per sempre, per tota la vida.

Clar està que la base del funcionament de la *Mutual* ha d'ésser les quotes que pagui cada un dels seus adherits i especialment les derrames mensuals màximes, potser calculades pels organitzadors sots l'imperi d'un previsor pessimisme que la pràctica cuidarà sens dupte d'atenuar en lo successiu. De totes maneres, cal tenir present que la quantia de les quotes per derrama, no podrà excedir del màxim establert i serà estrictament la necessària per a satisfer les pensions devengades. Si no hi ha pensions per pagar, no es cobraran derrames.

Crec que les quotes establertes són assequibles a tots els companys, més avui que l'actuació del SINDICAT ha millorat la nostra posició social, i entenc que elles no han d'ésser obstacle per a l'ingrés a la *Mutual*, puix en la nostra mà està el reduir-les àdhuc fins a zero, arbitrànt una pila d'ingressos perfectament morals i justos per fer créixer el *fons mixte* destinat a aquest objecte. Tot es redueix, doncs, a una simple qüestió de disciplina.

Altra de les condicions que reuneix la *Mutual*, és la de garantia.

El pagament dels subsidis i pensions en ambdues Seccions d'Invalidesa i vida està garantida per les derrames; la d'aquestes pel fons de compensació i tot pel fons mixte que a voluntat nostra pot esdevenir tant quantios que sigui no sols un fervent puntal per la *Mutual*, sinó un aglutinant que eviti el desmembrament de socis i un incentiu per a noves adhesions i amb elles una renovadora vida social.

En la Secció de Vida augmenta la garantia l'article 8.º del Reglament disposant que «en ocórrer la mort del soci, l'Associació obtindrà deu

mil pessetes per cada participació de vida que tenia aquell subscripta» i que «aquest capital serà invertit en valors de primer ordre i dipositat amb les màximes garanties possibles».

Així doncs, a pesar de que l'actual garantia deu deixar satisfets a tots els Mutualistes, per ésser la màxima que pot obtenir-se dins els límits de la humana previsió, sabem que el Consell Administratiu, a proposta del Dr. Girona i Trius, es preocupa de trobar una forma de reassegur que augmenti aquesta garantia i eviti que jamai, ni en cas de dissolució forçosa per falta de socis, puguin veure's abandonats els que fins llavors haguessin tributat, auxiliant als seus companys; llavors sí que la garantia seria tan absoluta que esdevindria el summum de la perfecció.

Glosada amb les anteriors consideracions la naixenta *Mutual Mèdica*, sols em resta dir que qui sigui confrare que prengui candela i s'allisti sens tardar, evitant els perniciosos efectes d'una inèrcia enervadora.

A propòsit de la limitació de partits mèdics. Unificació d'iguales

per En Jordi Cantó

Què entendrem per partit mèdic? La ponència del Dr. Mestres Miquel ho diu clarament (BUTLLETÍ, n.º 1. Juny 1920): un agrupament de veïns (població i anexas) *no superior* de 1,500 a 2,000 habitants i que rendeixi *per iguala* o contracte amb junta de veïns un mínim de 500 pesetes mensuals.

En l'Assemblea de Delegats dels dies 26 i 27 de Juny de 1920, va unànimament acordar-se que les condicions definidores d'un partit mèdic havien d'ésser *precisament* aquestes dues.

En la part expositiva de la ponència esmentada i encapçalat pel títol: «Número d'habitants que constituïran un partit mèdic», diu el Doctor Mestres que hem de convenir que el client té el perfecte dret d'escollir el seu metge i en contraposició admet que nosaltres tenim el dret de no acceptar-lo, de fixar el màxim de famílies, que atenint-nos als interessos de la clientela i les conveniències i possibilitats del metge, formaran un partit mèdic.

Analitzem aquests punts. Un partit mèdic ha de rendir un mínim de 500 pessetes mensuals